

[Albertsen.]

Det, vi drøfter i dag, og det, vi skal tage stilling til i dag, er en regulering af de pensioner, der ydes til ca. 140.000 invalidepensionister i dette land. Over for dem siger hr. Jørgen Junior og hans partifæller: de skal ikke have mere, for vi har nogle planer om, at det skal reguleres på en eller anden spændende og interessant vis. Derfor skal de ikke have én krone mere. Konsekvensen af dette standpunkt, hvis det i givet fald havde flertal her i denne sal, hvad det lykkeligvis ikke har, ville altså være, at invalidepensionisterne ikke fik én krone mere. Og hvad siger man så? Så siger man i samme åndedræt: ja men så kunne de jo få nogle reguleringer i henhold til bistandsloven. Jeg er sikker på, at hvis det viser sig, at det ville medføre sådanne merudgifter, så ville fremskridtspartiet være de første til at forstærke den hetz, som de allerede i nogen grad har lagt op til vedrørende bistandsloven.

Endelig det tredje alternativ, det, som hr. Jørgen Junior just har fortalt os om: ja men disse mennesker må have mulighed for at få nogle supplerende indtægter. Ja men ved hr. Jørgen Junior da ikke, at der allerede nu, såfremt arbejdsmarkedet giver mulighed derfor, er adgang til, at disse mennesker kan komme ind på arbejdsmarkedet? Der er ikke noget i pensionssatserne med hensyn til invalidepensionerne, som forhindrer dette. Der sker tværtimod en opdeling af invalidepensionen, som for de to gruppers vedkommende klart lægger op til, at en sådan mulighed skal være til stede, og at en sådan mulighed skal kunne realiseres. Men det kan da ikke være hr. Jørgen Junior ubekendt, at vi i øjeblikket har over 100.000 arbejdsløse i dette land. Så er det vældig opbyggeligt at sige: kan I ikke få hjælp over bistandsloven, ja, så kan I muligvis gå ud på arbejdsmarkedet. Det er altså det svar, man giver 140.000 mennesker, samtidig med at man ikke kan få afklaret, hvem det er og hvilke kategorier det er man virkelig vil komme i møde, og hvem det er af de invalidepensionister, man lægger for had, som man synes ikke burde have invalidepension, og som under alle omstændigheder ikke skal have nogen som helst regulering.

Det er dette spørgsmål, der er stillet til hr. Jørgen Junior, og det er dette spørgsmål, vi endnu ikke har fået en besvarelse af.

Glistrup (FP):

Hr. Albertsen ved jo udmærket, at når vi har 128.000 arbejdsløse, så er det, fordi hr. Albertsens parti har ført en arbejdsløshedspolitik. Vi ville ikke have haft 128.000 arbejdsløse, hvis vi havde ført fremskridtspartiets politik. Så havde vi haft nul arbejdsløse, så havde der været udmærket adgang til at komme ind på at få gjort fornuftigt arbejde, få mening i tilværelsen for de invalide og handicappede og enker, vi her taler om.

Hr. Peter Holst stillede et konkret spørgsmål, nemlig hvilket nummer ændringsforslag der viste de flere penge, vi ville give over bistandslovgivningen til invalider og til enker. Svaret er, at det er nr. 597.

Nu er det jo således, at vi jo ikke under denne debat kan redegøre for alle detaljer i det meget gennemarbejdede forslag, som fremskridtspartiet for tre år siden har lagt offentligt frem vedrørende invalide- og enkepensioner, og hvoraf det ganske klart fremgår, at de, der har behov for ydelser, får væsentlig større ydelser under fremskridtspartiets system, mens der ikke bliver de samme store lønninger til dem, der sidder på socialkontorerne. Det er jo dér, forskellen er imellem fremskridtspartiets forslag og de andre forslag. Der bliver heller ikke nær den samme meningstomhed i tilværelsen for de mange invalider, som man med den nuværende politik holder ude fra arbejdsmarkedet. Der skabes mere lykke og varme i invalidepensionisternes tilværelse ved gennemførelse af fremskridtspartiets forslag. Det ved man jo udmærket, hvis man bare havde sat sig ind i det, der har ligget klart publiceret for offentligheden igennem de sidste tre år. Men selvfølgelig kan vi da ikke redegøre herfor i alle detaljer med den begrænsede taletid, vi har under de debatter, der foregår i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Hanne Reintoft (DKP):

Nu kan jeg godt give hr. Glistrup medhold i, at hr. Jørgen Junior behøver hjælp til sin besynderlige argumentation, men jeg synes unægtelig ikke, det blev klarere.

Jeg vil meget gerne spørge, hvor alle disse svage, som hr. Jørgen Junior medgiver skal have deres invalidepension, skulle have fået den fra, hvis fremskridtspartiets ændringsforslag var gennemført. Er det bare lyv — eller